

*Archief Philip Staal***Philip Staal**

From: "F. Hoek" <chev1938@hetnet.nl>
To: <info@roestvrij-staal.com>
Cc: "Johan Joor" <jjoor@wxs.nl>
Sent: 15:54 2009 יום ראשון 08 פברואר
Attach: 20090128 reactie aan Heertje.doc
Subject: reactie Joor en Hoek dd 28 JAN 2009 aan Heertje

Beste Philip,

Naar Johan Joor en ik merkten, heeft professor Heertje een reactie van hem aan ons ook publiekelijk gemaakt op Internet.
Het leek ons daarom alleszins zinvol om jou ons antwoord op Heertjes reactie ook aan jou ter informatie te zenden.

Zie en spreek ik jou wellicht binnen afzienbare tijd nog een keer in Amsterdam?

Met vriendelijke groet,

Frits

Geachte heer Heertje,

Archief Philip Staal

Hierbij kom ik terug op uw mail van 21 januari. Dank voor uw interesse in Rekenschap, zij het dat ik de negatieve toonzetting van uw bericht niet goed kan plaatsen.

Tot mijn verwondering zag ik voorts dat uw mail ook op de site van de heer Staal is geplaatst, hetgeen ik een wat vreemde gang van zaken vind voor de behandeling van ogenschijnlijke privé correspondentie. Aangezien uw mail aan mij inmiddels openbaar is, zal ik, voor de goede orde, de vertegenwoordigers van de opdrachtgevers van het onderzoek, met name mevrouw Neter die de belangen behartigt van het VBV en SINJOI en de heer Vuijsje van het JMW eveneens van de inhoud van deze mail in kennis stellen.

Ten aanzien van de inhoud van uw mail zou ik, zonder steeds in herhaling te willen vervallen, willen stellen dat:

a. Rekenschap is niet alleen door mij geschreven maar ook door Frits Hoek. Deel I met de beantwoording van de onderzoeksvragen en de conclusies was van ons beiden. Dat geldt ook voor de reactie aan het VBV, waarop u waarschijnlijk in uw bericht doelt.

b. De redactie van de onderzoeksvragen, inclusief 'systematisch misbruik', was afkomstig van de opdrachtgevers, waaronder twee organisaties die meer in het bijzonder de belangen van de oorlogswezen behartigden en behartigen.

In Rekenschap maken wij zelf geen functioneel onderscheid tussen 'systematisch' en 'onsystematisch' misbruik. De eerst genoemde term is dan ook niet aangewend om misbruik in de tweede betekenis te verbergen.

c. Het vraagstuk van de archiefvernietiging was voor alle opdrachtgevers een belangrijk aspect van de onderzoeksopdracht. Dit omdat het beeld was ontstaan van een 'cover-up' operatie, waarbij de directeur van de Fusie Leo Cohen betrokken zou zijn geweest, in het bijzonder ook om veronderstelde malversaties ten tijde van de groepsalijahs in 1951 en

1952 te verhullen. Het onderzoek heeft aangetoond dat dit beeld niet

klopt: Leo Cohen was in het najaar van 1975 door ernstige ziekte al enige tijd niet meer actief voor de Fusie en niet betrokken bij het besluit om de financiële documentatie te vernietigen. Eerder geldt het tegendeel, mede dankzij de tussenkomst van Leo Cohen heeft het Fusiebestuur het besluit genomen om de sociale dossiers te bewaren.

Blijft over het besluit van het Fusiebestuur om de archieven op te ruimen. Het onderzoek heeft uitgewezen dat dit besluit op de agenda van het bestuur van de Fusie werd geplaatst vanwege een verhuizing en op aandrang van het bestuur van JMW. De notulen wijzen uit dat het besluit in goed bestuurlijk overleg is genomen, waarbij de impliciet gestelde wettelijke bewaartermijn van tien jaar zorgvuldig in acht is genomen. Op het aanvankelijk genomen besluit om, mede ook met het oog op de privacy, tevens de sociale dossiers te vernietigen is het bestuur terug gekomen nadat door anderen was verzocht om tot bewaring van deze dossiers over te gaan. Daarna is met het toenmalige RIOD overlegd over de uiteindelijke uitvoering van dat besluit. De reeks van beslissingen is legitiem en naar onze mening in zich logisch, goed verklaarbaar en verdedigbaar. Uiteraard kan meer dan dertig jaar na datum over de voors en tegens van het door het Fusiebestuur gekozen traject worden gedebatteerd, maar dat laat onverlet dat van een in het geniep uitgevoerde schoningsoperatie geen sprake is geweest en dat er, gezien ook het uiteindelijk bewaard gebleven grote aantal sociale dossiers, geen aanwijzingen zijn voor het verdoezen van materiaal of een te kwader trouw handelen van het Fusiebestuur.

d. Onze keuze om, na eerdere interviews die al in de literatuur worden vermeld en naast de individuele onderzoeken naar het vermogensbeheer die in het kader van het onderzoeksproject informatie Joodse oorlogswezen liepen, niet zelf de oorlogswezen nogmaals afzonderlijk te interviewen voor ons onderzoek, lichten wij toe in Rekenschap en recent hebben wij de motivatie voor deze keuze nog eens in grote lijnen uiteengezet in het NIW. Dit laatste, voor alle duidelijkheid, onder een titel die niet door ons was geschreven of gekozen.

e. Wij hebben kennis genomen van het boek Roestvrijstaal van de heer Staal. Dit boek werd uitgebracht nadat Rekenschap aan de opdrachtgevers is overhandigd en in de publiciteit is gebracht, zodat wij dit boek niet meer in de literatuurlijst hebben opgenomen.

Ik hoop dat ik u naar aanleiding van uw mail nader over Rekenschap heb kunnen informeren.

In het rapport staat ons inziens belangrijke en in ieder geval voor alle betrokken partijen veel nieuwe informatie over het wettelijk kader rond de opvang en verzorging van de oorlogswezen, de geschiedenis van de instellingen van Joodse (jeugd)zorg en de aspecten van voogdij en van het vermogensbeheer, waaronder ook inzichtelijke kwantitatieve gegevens waaruit blijkt dat enerzijds 'de Fusie' slechts over een relatief klein aantal oorlogswezen de voogdij heeft toegewezen gekregen en anderzijds dat de Fusie wel aan zeer veel oorlogswezen, die niet onder 'Fusie' voogdij hebben gestaan, zorg en hulp heeft geboden; overigens zonder dat hiervoor overheidssubsidie werd gegeven.

Met vriendelijke groet,
mede namens Frits Hoek,

Johan Joor

via e-mail verzonden 28 januari 2009